

יעקב חודורוב (שמאל) חוגג בביתו את זכיית הפועל ת"א באליפות הליגה הלאומית בכדורגל

גביע השאמפאניה הוא שלנו!

- מאת שייע גלאזר -

שם. הראו שם כדורגלן ישראלי שהולך דריבל עד השער ואחר כך יוצא מהמגרש ומוכר אותו למישהו. הושיבו אותי על ידי יאזבנצ'יק, חשבו שאולי הוא ילמד אותי בינתיים כדורגל. התחילו לשיר שירים של המושבות ושירים לכבוד חודורוב כמו: עלינו לשבח לאדון הכל חודורוב השתטח הציל הגול.

החברה מספרים

אחר כך נתנו כיבוד כזה שרק בגללו היה כדאי שהפועל יקחו את האליפות כל שנה. שתינו לחיים לחיי המשפחה של חודורוב ולחיי הספינת שברוך לאמריקה.

או בלונדון אבל זלמן קליאוש נתן את את מגן למישהו שישב ביציע. ראיתי גם תעודת הרשמה בספר הזהב כי קהילת לונדון. זה גם לי יש. זלמן לא יכול היה לתת את זה למישהו אחר, מפני ששמי היה רשום בפנים. מה שנכון הוא שאצל חודורוב יש סדר. הוא הכניס הכל למסגרות, כמו בתערוכה. אבל אצל השמש מהפועל יש יותר גביעים, מפני שכאשר עבר בית הפועל מרחוב נחמני לירקון, השמש לקח אליו הביתה את כל הגביעים של הקבוצה. אף פעם לא ידעתי מה עושים עם גביעים כאלה. עכשיו אני כבר יודע - שותים מהם שאמפאניה. אחרי ששתינו את השאמפאניה, התחילו

חודורוב עשה את המסיבה לכבוד שלושה דברים: זה שהפועל תל-אביב זכו באליפות אחרי 14 שנה, זה שהוא נוסע עוד פעם לאמריקה וזה שלבנו עופר מלאו שנתיים. אבל בעצם היו שם יותר אנשים ממכבי מאשר מהפועל, מפני שלחודורוב יש יותר חברים במכבי. חודורוב גר בדירה של אש"ף תל דליה אבל הדירה יותר זקנה מדליה. יש לה בערך 60 שנה וחבל שלא ראתם איוו בניה, אין אפילו סדק אחד. פעם ידעו איך לבנות דירות בארץ הזאת. על הארון עמדו בשרה כל הגביעים ה"נוצצים שחודורוב קיבל בשנים האחרונות. אפילו לי אין כל כך הרבה גביעים. חודורוב ראה שאני מתפעל ואמר לי: "בוא להפעל."

אתם אתם רוצים לדעת את האמת, אז השבוע היה אחד השבועות הקשים בי יותר בחיים שלי. תתארו לכם שבשבוע אחד הייתי צריך לשחק ארבעה משחקי כדורגל, לקום כל בוקר לעבודה, ללכת כמה פעמים לקולנוע ועוד נוסף לזאת לעשות שמה בי מסיבה שנמשכה עד שלוש בבוקר. השבוע המטורף התחיל במישחק נגד ה"פועל רמת-גן, במסגרת משחקי הגביע. לא רק שיש תמיד צרות במיגרש שלהם, אלא פתאום עלה על המיגרש שופט אחד ש"תיכף כשראיתי אותו אמרתי לבנדורי: "ה"יום אנחנו לא מנצחים כאן." ואמנם מיד כי התחלה, איך שהשופט רואה שמתניה נגע במקרה בכדור ברחבת ה-16', הוא שרק פנדל

איבן יאזבנצ'יק, יוסלה מרימוביץ, אני עבדכם, שאול ביבר ויעקב זורון מהנהלת מכבי תל-אביב. למרות שהייתי כבר הרגו משבוע קשה, לא יכולתי לעזוב את המסיבה עד הבוקר.

כולם אמרו ברכות. מכל הברכות אני זוכר את הברכה שלי. אמרתי לחודורוב שהחכמה היא לא לנצח, אלא לא לסגת. יוסלה מרימוביץ, זה שבטח ישחק ע'ד כדורגל עד 1980 מפני שהוא משחק כל שנה משחק אחד, איחל לחודורוב שהשנה תהיה הראי שונה שזכו באליפות וגם האחרונה.

אחרי זה וייגו מיסיקה לריקודים. אני כבר שומע מוסיקה 20 שנה ומוסיקה כזאת עוד לא שמעתי. אבל לא היתה ברירה. לקחו אותי לרקוד. כשהתעניינו ישבנו במעגל וכל אחד סיפר על משחק הכדורגל המעניין ביותר בחיים שלו.

מיגור שאול ביבר סיפר איך לפני שמונה שנים בא חודורוב עם הפועל תל-אביב לשחק בעמק הירדן. הם ישנו בלילה בפוריה ומאו פתחו שם בית חולים ליולדות. למחרת היה משחק וביבר הכניס לחודורוב גול מטעם נבחרת העמק. מאז הוא לא רוחץ את הרגל.

יוסלה מרימוביץ סיפר איך שפעם בא לבקר קרובים במשמר דוד. אז ניצלו אותו לשחק נגד הקבוצה של גבת. התוצאה היתה 2:2 ונתנו לו לבעוט פנדל. יוסלה פיססס. אז רצו להרוג אתו מפני שחשבו שהוא אוהד של גבת ועשה את זה בכונה.

סיפור הכי יפה היה של חתן הערב - חודורוב. בשנת 1953, כשנבחרת ישראל היתה ביוגוסלביה ושיחקה בסקופליה, קנה חודורוב געלי כדורגל עם סליות גומי. המיגרש היה חלק ובדקה השלישית בעטו לשער וחודורוב התחלק והגול נכנס. אברהם מלה בנדורי נתן לו מהר את הנעלים שלו. הם היו גדולות בשני מספרים, אבל גולים לא נכנסו יותר.

ככה זה נמשך ונמשך עד הבוקר כמעט. זאת היתה אזת המסיבות המוצלחות שהיו לי בחיים ותאמינו לי שהייתי כבר בהרבה מסיבות. אפילו איזה זמרת מלימה ג' ש"התחילה לשיר, לא קילקלה. בהזדמנות זאת אני רוצה להגיד שעשו עזר. לאחי שאל לקחו אותו בנבחרת הפועל לאמריקה. מכה יש, בעד זה שאבא שלי לא חבר במרכז הפועל אלא מגיע לזו

לשיר. ומי אתם חושבים היה הראשון - איבן יאזבנצ'יק, המאמן של הפועל תל-אביב. הוא עוד לא יודע עברית ולכן הוא אומר כל הזמן "חג שמה, חג שמה." אף על פי כן הוא עושה די שמה. כשהוא שתה קצת או הוא נזכר בקריקטורה שהופיעה בעתון ויוגוסלבי אחרי הביקור של נבחרת ישראל

מתוך גביעים שהצטברו בביתו של חודורוב נראים בתמונה משמאל לימין: יעקב חודורוב

אז תקבל גביעים. האמת היא שלא כל הגביעים היו של ה"פועל. היה שם גביע מחברת מקורות, ש"חודורוב עובד בה. אני עבדתי פעם בתה"ל. חבל שלא לקחתי מהם גביע. מלבד הגביעים היו גם כמה מגינים, ביניהם המבקר בי לונדון והמישחק נגד ארסנל. גם אני הייתי

שאמפאניה מוגביעי כדורגל. שתיה במשך 14 שנה ציינה את פתיחת ההילוא.

בשמה כזאת ורץ למקום כאלו הרוח כמה אלפים במפעל הפיס. וככה היה כל המשחק. הוא נגמר בתוצאה 1:1 והיה צורך להאריך אותו פעמיים וגם כן לא קרה כלום. היינו יכולים לשחק נגדם ככה כל השנה. אבל נכנס לי לדם לנצח אותם ולמרות שהייתי עייף, הבקעתי שני גולים ועזרתי להכניס את השלישי.

יומיים אחרי זה קיבלתי הודעה להופיע לשחק נגד הברזילאים, מפני שזאת שיחירו את הכדורגלנים מנבחרת צה"ל. קבוצת רסי"ף מברזיל היא קבוצה די רגילה, לא טובה ולא רעה. קבוצה טובה שלנו במצב טוב מנצחת אותה בקלות. אבל למרות שהייתי ראש קבוצה, הנבחרת שלנו לא היתה שזה הרבה מפני ששיחקו בה שחקנים שאפילו אם באו מאותה אגודה, לא שיחקו אף פעם יחד. רוב הברזילאים הם כושים ואפילו אחד שהוא לבן ביניהם נראה כמו תימני. הם ניצחו אותנו 5:1 אבל תוצאה זו לא שיקפה את מהלך המשחק.

בשבת חשבתי סוף-סוף שיהיה קצת חור פשו. פתאום מוציאים אותי מבית ומודיעים שצריכים לשחק נגד מכבי נתניה משחק ידידותי. בדרך כלל, אפילו עם הרכב א' אנחנו לא מנצחים אותם. הפעם באנו עם שחקנים מלשבת עבודה ב' ונצחנו אותם 0:0. מי ש"הכניס את הגול אתם יודעים כבר. וצריכים לציין שהם באו דווקא בהרכב מלא, עם כספי ומלר ועם זה שצוץ תמיד: "עד מתי נראות?"

לא הספקתי לנוח מהמשחק וכבר הייתי צריך לנסוע למסיבה בביתו של יענקלה חודורוב בראשון-לציון.

★ ★ ★

המון גביעים

את הדרך לראשון אני דוקא מכיר מפני שאני עובד לפעמים בקו צריי פון, ששם יש אחיות נחמדות. בעצם הי"זורים גם כן נחמדים. אבל את הבית של חודורוב לא מצאתי. עד שאילנו בקיוסק ושם הכירו אותנו, מפני שהוא אוכל המון חפלים. כשבאנו לשם כבר היו הרבה אנשים.

כדורגל נ'רול. כדורגלנים יודעים למה ולמהשתמש ברגליהם לא רק לבעיטה בכדורים. יעקב חודורוב ויאזבנצ'יק (ימין) מוחאים כף בעוד אני מתאמץ לעשות פוזה בריק ד.